31/05/2021

Έλεγχος σοβαρού επισκοπικού ατοπήματος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Η Ιερά Μητρόπολη Πειραιά καλεί δημοσία τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιταλίας κ. Πολύκαρπο να ανακαλέσει δηλώσεις που έκανε στο vaticannews μετά τη συνάντησή του με τον Πάπα Φραγκίσκο, καθώς στο εν λόγω δημοσίευμα δεν μπορεί να διακρίνει εάν οι δηλώσεις του Μητροπολίτη Ιταλίας ανήκουν σε ορθόδοξο Επίσκοπο ή σε παπικό Ουνίτη (!). Ο Έλληνας Μητροπολίτης της Ιταλίας -μεταξύ πολλών άλλων- φέρεται να αποκαλεί τον Πάπα «άγιο Πατέρα» και να ζητά την ευλογία του, ενώ του δίνει και ευχές

«να του δώσει ο Θεός πολλά χρόνια σωματικής και πνευματικής υγείας για το καλό της παγκόσμιας (universal) Εκκλησίας!»…

Ακολουθεί ολόκληρη η ανακοίνωση:

Έλεγχος σοβαρού Επισκοπικού ατοπήματος

Μᾶς ἔλαχε νά ζοῦμε σέ καιρούς ἀποκαλυπτικούς, κατά τούς ὁποίους δοκιμάζεται σκληρά ἡ σώζουσα ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐξαιτίας τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας, ἡ ὁποία ἔχει ἀλώσει ἐπικίνδυνα μεγάλη μερίδα ὑψηλά ἱσταμένων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων. Ὕστερα ἀπό ἕναν καί πλέον αἰῶνα σκοτεινῶν καί φανερῶν διεργασιῶν τό πολυκέφαλο τέρας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐπέβαλε, ὡς «ἀνάγκη», τόν θρησκευτικό συγκρητισμό, γιά τήν δῆθεν ἐδραίωση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ὁ ὁποῖος προϋποθέτει τήν σχετικοποίηση τῆς ἀμώμητης ὀρθοδόξου πίστεώς μας. Μέ πραγματικά δαιμονικά διδάγματα κατασυκοφαντεῖται ἡ θεμελιώδης χριστιανική διδασκαλία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐνυπόστατος ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ καί ἐπομένως εἶναι μία καί μοναδική καί συνώνυμη μέ τή Σωτηρία. Ὁ Κύριός μας ζητᾷ νά μήν ἀφαιροῦμε οὔτε ἕνα ἰῶτα ἀπό τόν σωτήριο λόγο Του, «ὅς ἐάν οὖν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξῃ οὕτω τούς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ.5,17) καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναθεματίζει ὅποιον διδάσκει «ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλ.1,11), δηλαδή ὅποιον διαστρέφει, ἤ προσθαφαιρεῖ δικές του διδασκαλίες, ἄσχετες ἤ ἀντίθετες μέ τήν βιβλική ἀλήθεια.

Σαφέστατες εὐαγγελικές ἐντολές, οἱ ὁποῖες συμβουλεύουν τούς πιστούς νά ἔχουν πολύ συγκρατημένες καί διακριτικές σχέσεις μέ τούς ἀμετανόητους αἱρετικούς, παραθεωροῦνται καί διαστρέφονται, καλλιεργώντας μία περίεργη «ἀγαπολογία» πού ἀποτελεῖ οὐσιαστική ἄρνηση τῆς ἀγάπης, ἔφ ὅσον ἀδιαφορεῖς γιά τήν σωτηρία τῶν συνανθρώπου σου, ἐγκαταλείποντάς τους στόν δαιμονισμό τῆς ἀμετανοησίας τους. Ἡ σαφής ἐντολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «Μή γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνη καί ἀνομίᾳ; τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρός Βελίαλ; ἤ τίς μερίς πιστῷ μετά ἀπίστου; τίς δέ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετά εἰδώλων;» (Β΄Κόρ.6,14-15) ἔπαψε νά ἔχει ἰσχύ; Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελιστῆ τῆς Ἀγάπης, ἁγίου Ἰωάννου, «εἰ τίς ἔρχεται πρός ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχήν οὐ φέρει, μή λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν καί χαίρειν αὐτῷ μή λέγετε. ὁ λέγων γάρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς» (Β΄Ἰωάν.1,10-11), θεωρεῖται «μισαλλόδοξος» καί «μή ἐφαρμόσιμος» στήν ἐποχή μας! Κι ὅλα αὐτά, διότι ἡ λέξη καί ἡ ἔννοια τῆς αἵρεσης ἔχει διαγραφεῖ ἀπό τό λεξιλόγιο τῶν συγχρόνων μας θιασωτῶν τῆς λεγομένης «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», στήν ὁποία ἔχει στρατευτεῖ πλειάδα ὑψηλόβαθμων κληρικῶν, μοναχῶν

καί λαϊκῶν θεολόγων. Χωρίς ἀναστολές, δισταγμούς καί φόβο Θεοῦ, διακηρύσσουν πώς οἱ αἱρέσεις περιορίζονται στούς πρωτοχριστιανικούς αἰῶνες καί πώς στίς μέρες μας δέν ὑπάρχουν αἱρετικές πλάνες, ἀλλά διαφορετικές παραδόσεις, οἱ ὁποῖες, ὄχι μόνο δέν θεωροῦνται προβληματικές, ἀλλά «δῶρο Θεοῦ», διότι μποροῦν νά ἐμπλουτίσουν τήν παράδοσή μας καί τήν ἐμπειρία μας! Μάλιστα, ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης (2016) ἀναγνώρισε, ἐμμέσως πλήν σαφῶς, τήν ἐκκλησιαστική ὑπόσταση τῶν συγχρόνων αἱρετικῶν κοινοτήτων μέ τήν «ἱστορική τους ὀνομασία» μή καταγνώσασα ὡς ὄφειλε ἐν χώρῳ καί χρόνω τίς ὑφιστάμενες αἱρέσεις καί μή ὁριοθετήσασα τήν σώζουσα πίστη.

Ὑπάρχει βεβαίως καί χειρότερη καί φρικωδέστερη προέκταση τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ: πολλοί ὑψηλόβαθμοι κληρικοί καί θεολόγοι «βλέπουν» σωτηρία καί στίς διάφορες θρησκεῖες τοῦ κόσμου. Διαλέγονται μέ ἐκπροσώπους των ἐπί ἴσοις ὅροις, ἐπισκέπτονται τούς λατρευτικούς τους τόπους, συμπροσεύχονται, συνεστιάζονται, ὅπως στόν μουσουλμανικό «ἱερό δεῖπνο ἰφτάρ», καταφρονώντας τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, πραγματική ἀδελφότητα δημιουργεῖ τό ἅγιο Βάπτισμα, ἡ συσσωμάτωση στό πανάγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «ὑμεῖς δέ ἐστέ σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους» (Α΄Κορ.12, 27).

Ἄν ἀφαιρέσουμε τά ὑπολείμματα τῶν ἀρχαίων αἱρετικῶν (νεστοριανούς, μονοφυσῖτες) κύρια ἑστία τῆς σύγχρονης κακοδοξίας, ἡ ὁποία παράγει συνεχῶς αἱρετικές δοξασίες τά τελευταία χίλια χρόνια, εἶναι τό Βατικανό. Ἀφότου ὁ σεβάσμιος Πατριαρχικός θρόνος τῆς Δύσεως καταλήφθηκε ἀπό τούς αἱρετικούς καί βαρβάρους Φράγκους, ἀποκόπηκε ἀπό τήν Μία καί Ἀδιαίρετη Ἐκκλησία, ἄρχισε νά παράγει φρικώδεις πλάνες καί κακοδοξίες. Ὡς κοσμικός ὀργανισμός διέπραξε ἀνείπωτα ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητας, γιά τά ὁποία οὐδέποτε μετανόησε ἐμπράκτως. Ἐπίσης οὐδεμία μετάνοια ἐκδήλωσε γιά τίς ἑκατοντάδες αἱρέσεις του, παρά τούς ἐδῶ καί μισό αἰῶνα ἀτέρμονους «θεολογικούς» διαλόγους μέ τήν Ἐκκλησία. Ἀντίθετα μάλιστα, ἐμμένοντας στίς δαιμονικές του πλάνες, ἐπιχειρεῖ νά τίς ἐπιβάλλει καί στήν Ἐκκλησία. Δυστυχῶς μερικοί ἀδόκιμοι Ποιμένες ἁπλά ἀνέχονται τίς παπικές πλάνες, ἀλλά καί προσπαθοῦν νά τίς ντύσουν μέ ὀρθόδοξο ἔνδυμα, νά τίς ἀποδεχθεῖ τό ὀρθόδοξο πλήρωμα. Πρόκειται γιά τόν λεγόμενο «λαϊκό οἰκουμενισμό». Γνωρίζουν πολύ καλά ὅτι ὁ λαός εἶναι ὁ τελικός καί ὕπατος φύλακας τῆς Ἀλήθειας καί ὡς ἐκ τούτου αὐτός πρέπει νά πεισθεῖ γιά τήν «ἀνάγκη» τῆς «ἕνωσης τῶν Ἐκκλησιῶν», πρέπει νά ἀποβάλλει τήν «πλάνη» καί τήν «μισαλλόδοξη» ἄποψη τοῦ παρελθόντος, ὅτι ὁ Παπισμός εἶναι αἵρεση καί νά δεχθῆ ὅτι δέν μᾶς χωρίζουν διαφορές πίστης, ἀλλά διαφορετικές παραδόσεις καί ὡς ἐκ τούτου μποροῦμε νά ἑνωθοῦμε μαζί του!

Ἀφορμή γιά τήν παροῦσα ἀνακοίνωσή μας πήραμε ἀπό δημοσίευμα τοῦ

vaticannews, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ὁ ἄρτι ἐνθρονισθείς Μητροπολίτης Ἰταλίας κ. Πολύκαρπος, ὕστερα ἀπό συνάντησή του μέ τόν «Πάπα» Φραγκίσκο, προέβη σέ ἀνεπίτρεπτες δηλώσεις.
Μελετήσαμε μέ προσοχή τό δημοσίευμα καί ὁμολογοῦμε ὅτι ὑπέστημεν πραγματικό σόκ ἀπό τίς δηλώσεις τοῦ Σεβ. Ἰταλίας. Δέν μπορούσαμε νά διακρίνουμε ἄν τά λόγια αὐτά ἀνήκουν σέ Ὀρθόδοξο Ἐπίσκοπο ἤ σέ παπικό οὐνίτη! Σκεφτήκαμε πώς θά ζήλευε ὄντως καί ὁ πιό φανατικός οὐνίτης (παπικός μέ περιβολή ὀρθοδόξου) τίς ἀπαράδεκτες φιλοφρονήσεις του πρός τόν ἀμετανόητο αἱρεσιάρχη «Πάπα» Φραγκίσκο!

Οἱ δηλώσεις τοῦ Σεβ. Ἰταλίας, ὅπως δημοσιοποιήθηκαν στό «vaticanews» ἔχουν ὡς ἀκολούθως.
«Ἡ συνάντηση μέ τόν Πάπα Φραγκίσκο πῆγε πολύ καλά. Ἦταν μία πολύ ἐγκάρδια συνάντηση ἑνός υἱοῦ μέ τόν ἀγαπημένο τοῦ πατέρα, μία συνάντηση ἑνός ἐπισκόπου μέ τόν προκαθήμενο καί πατριάρχη του. Ὁ Ἅγιος Πατέρας ἔχει μεγάλη, γνήσια καρδιά. Τόν εὐχαρίστησα γιά τό ἐνθαρρυντικό μήνυμα πού μου ἔστειλε γιά τήν ἐνθρόνισή μου. Ζήτησα πάλι, καί αὐτήν τήν φορά στήν Ἰταλία ὡς ἐπίσκοπος, τήν παπική εὐλογία του γιά τό ἔργο μου, καί τόν διαβεβαίωσα γιά τίς θερμές μου προσευχές νά τοῦ δώσει ὁ Θεός πολλά χρόνια σωματικῆς καί πνευματικῆς ὑγείας γιά τό καλό της παγκόσμιας (universal) Ἐκκλησίας καί ἐπίσης γιά τό καλό του κάθε ἀνθρώπου καλῆς θελήσεως, γιά τόν ὁποῖο ὁ Ἅγιος Πατέρας ἔχει ἰδιαίτερη εὐαισθησία»! Ἡ «ἐγκαρδιότητα» τῆς συνάντησής του μέ τόν Αἱρεσιάρχη δέν μᾶς ἐκπλήσσει ἰδιαίτερα, διότι οἱ «δικοί» μας ἀσυγκράτητοι θιασῶτες τῆς «ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν» κυριολεκτικά πανηγυρίζουν ὅταν συναντῶνται μέ τόν ἀμετανόητο κ. Φραγκίσκο. Δέν μᾶς ἐκπλήσσει ἐπίσης ἄν αἰσθάνεται «υἱός τοῦ ἀγαπημένου του πατέρα». Τόν νά θεωρεῖ πατέρα του, τόν Αἱρετικό καί σφετεριστή τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καί ὁποιονδήποτε ἄλλον εἶναι πρόβλημά του. Μᾶς ἐκπλήσσει ὅμως ἡ ἀναφορά του στήν ἰδιότητά του ὡς Ἐπισκόπου της Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τόν ἀμετανόητο αἱρεσιάρχη, ὡς «προκαθήμενο καί πατριάρχη του»! Διερωτόμαστε: ἀπό πότε ἔπαψε νά εἶναι Πατριάρχης καί Προκαθήμενός του ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης, στήν δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ Ἱ. Μητρόπολη Ἰταλίας καί ἔγινε ὁ κ. Φραγκίσκος; Μήπως ἔγινε ἡ «ἕνωση τῶν ἐκκλησιῶν» καί ὑπήχθη ἡ Ἱερά Μητρόπολή του στόν «προκαθήμενο» τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καί μᾶς τό κρύβουν; Μήπως ὁ ἴδιος ἐντάχτηκε στό οὐνιτικό τάγμα, ἔγινε παπικός καί ἁπλά φοράει τήν ὀρθόδοξη περιβολή;
Ἀκολούθως ἐπαινεῖ τόν «ἅγιο πατέρα του» καί ἐξυμνεῖ τήν «μεγάλη γνήσια καρδιά» του. Τό πόσο «μεγάλη» καί «γνήσια» καρδιά διαθέτει ὁ «ἀλάθητος» τό ἔχει δείξει τό σκοτεινό παρελθόν του στή μακρινή Ἀργεντινή, ὅταν ἦταν «ἀρχιεπίσκοπος» Μπουένος Ἄϊρες καί τό δεξί χέρι τοῦ αἱμοσταγοῦς δικτάτορα

Βιντέλα. Τό μαρτυροῦν τά αἱματοβαμμένα χέρια του ἀπό χιλιάδες ἀθῴους καί δυστυχῶς παιδιά, οἱ ὁποῖοι διώχτηκαν, βασανίστηκαν καί βρῆκαν τραγικό θάνατο ἀπό τό δικτατορικό καθεστώς (1976-1983), μέ τήν «ἱερή ἐπιστασία καί συνεργασία» τοῦ τότε «ἀρχιεπισκόπου», ὁ ὁποῖος γλύτωσε τήν παραπομπή τοῦ στή Δικαιοσύνη μετά ἀπό «ὑψηλές πιέσεις» στήν κυβέρνηση τῆς Ἀργεντινῆς! «Τουλάχιστον 30.000 ἐξαφανισμένους, δολοφόνησε τό δικτατορικό καθεστώς πού στήριξε ὁ κ. Φραγκῖσκος ἤ Χόρχε Μπεργκόλιο κατά τίς ἐκτιμήσεις ὀργανώσεων ὑπεράσπισης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Τά περισσότερα ἀπό τά θύματα τῶν χουντικῶν δέν βρέθηκαν ποτέ» (ΑΠΕ-ΜΠΕ/AFP/Reuters)! Οἱ χιλιάδες ὀργισμένες μάνες τῆς Λατινικῆς αὐτῆς χώρας ἐμποδίζουν τόν κ. Φραγκίσκο νά τήν ἐπισκεφθεῖ ὡς «Πάπας»! Αὐτή εἶναι ἡ «μεγάλη γνήσια καρδιά» τοῦ αἱρεσιάρχη, μεστή ἰησουίτικης ὑποκρισίας!

Ζήτησε ὁ κ. Πολύκαρπος ἀπό τόν ἀμετανόητο αἱρεσιάρχη τό ἀδιανόητο: «ὡς ἐπίσκοπος, τήν παπική εὐλογία του γιά τό ἔργο μου»! Ὁ Σεβ. Ἰταλίας αἰσθάνεται προφανῶς «ἀδύναμος» νά ἐκτελέσει τό Ἐπισκοπικό του ἔργο στήν δημοκρατική Ἰταλία καί ζητᾷ «ἐνίσχυση» ἀπό τίς «εὐλογίες» τοῦ κ. Φραγκίσκου, δεχόμενος τόν ἀμετανόητο αἱρεσιάρχη ὡς κανονικό Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας!
Στή συνέχεια ἔδωσε καί αὐτός τίς εὐχές του στόν «ἀλάθητο»: «νά τοῦ δώσει ὁ Θεός πολλά χρόνια σωματικῆς καί πνευματικῆς ὑγείας γιά τό καλό της παγκόσμιας (universal) Ἐκκλησίας καί ἐπίσης γιά τό καλό του κάθε ἀνθρώπου καλῆς θελήσεως, γιά τόν ὁποῖο ὁ Ἅγιος Πατέρας ἔχει ἰδιαίτερη εὐαισθησία»! Εὐχήθηκε ὁ κ. Πολύκαρπος ὁ Θεός νά ἔχει ὑγιῆ τόν ἀμετανόητο αἱρεσιάρχη τῆς Ρώμης γιά νά κάνει τό «καλό» στήν «παγκόσμια ἐκκλησία», νά διδάσκει δηλαδή τίς ἑκατοντάδες παπικές πλάνες, νά σφετερίζεται τό πρόσωπο καί τίς ἰδιότητες τοῦ Χριστοῦ, νά σπιλώνεται τό ἀκηλίδωτο τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τά χιλιάδες σεξουαλικά ἐγκλήματα τῶν φραγκοπαπάδων του μέ τήν ὑποχρεωτική παρά τούς Ἱερούς Κανόνες καί τά Κυριακά Λόγια ἀγαμία τοῦ «κλήρου», νά ἐμποδίζωνται ὅποιοι ὀπαδοί του νά μεταστραφοῦν στήν Ἐκκλησία, νά ἐκτελεῖ μέ ἀκρίβεια τήν «ἀποστολή» του ὡς τό πλέον πειθήνιο φερέφωνο τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων»! Καί κάτι ἄλλο σημαντικό: τί εἶναι αὐτό τό περί «παγκόσμιας Ἐκκλησίας»; Μήπως σημαίνει ἀποδοχή τοῦ δαιμονικοῦ παπικοῦ πρωτείου; Ἄν πάρουμε σοβαρά τά λεγόμενά του, ναί!
Καί συνεχίζει: «Αὐτό πού προκαλεῖ ἔκπληξη εἶναι ὅτι ἡ ἐγγύτητα, οἱ χειρονομίες, οἱ πρωτοβουλίες τοῦ Πάπα Φραγκίσκου καί τοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου εἶναι γνήσιες καί μακριά ἀπό ὁποιαδήποτε κοσμική ἄποψη ἤ ἀπόπειρα ἐντυπωσιασμοῦ. Εἶναι δύο ἄνθρωποι πού ἔχουν τίς ἴδιες σκέψεις καί εὐαισθησίες, πού γνωρίζουν ὅτι πρέπει νά ἐνεργοῦν μαζί γιά τό καλό της ταραγμένης ἀνθρωπότητας, καί πρόσφατα ἀκόμη πιό ταραγμένης ἀπό τήν ὑγειονομική κρίση καί τήν οἰκονομική κρίση πού προκάλεσε ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ. Τό ταξίδι τῶν Καθολικῶν καί τῶν

Ὀρθόδοξων πρός τήν πλήρη ἑνότητα βρίσκεται στό σωστό δρόμο ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κινεῖται πρός τήν γραμμή τοῦ τερματισμοῦ. Πιστεύω ὅτι ὁ στόχος αὐτός ἔχει ἤδη ἐπιτευχθεῖ στό ἐπίπεδο τῶν πιστῶν, καί αὐτό εἶναι πιό σημαντικό ἀπό ὅ, τί σέ θεσμικό ἐπίπεδο».

Ἡ γνησιότητα μετρᾶται μέ τό μέτρο τῆς αὐθεντίας τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ Παπισμός δέν εἶναι Ἐκκλησία μέ τόσες αἱρέσεις καί κακοδοξίες μέ τόσα ἐγκλήματα καί αἷμα μαρτύρων καί ἁγίων της πίστεως, δέ μπορεῖ νά εἶναι Ἐκκλησία καί ὡς ἐκ τούτου ἡ γνησιότητα κρίνεται μέ κοσμικά κριτήρια. Δέν μποροῦμε νά παραβλέψουμε ἐπίσης τίς ἀδιάκοπες ὀχλήσεις τοῦ κ. Φραγκίσκου, πρός τήν διεθνῆ κοινότητα, «γιά τήν ἀνάγκη δημιουργίας παγκόσμιας κυβέρνησης»!

Γιά τό ἄν ὁ «Πάπας» ἐργάζεται γιά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητος μιλᾷ διαπρύσια ἡ ἱστορία τοῦ Παπισμοῦ, γιά τόν ὄλεθρο καί τήν καταστροφή, τήν ὁποία ἔσπειρε ὁ Παπισμός στήν ἀνθρωπότητα, γιά τά ὁποῖα οὐδέποτε ζήτησε συγγνώμη. Ἐπίσης, ἀπ' ὅτι γνωρίζουμε, οὐδεμία σοβαρή οἰκονομική βοήθεια στήν παγκόσμια κοινότητα προσέφερε τό Βατικανό, στήν πρόσφατη ὑγειονομική καί οἰκονομική κρίση πού προκάλεσε ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, πέραν ἀπό τά πολλά «παχιά λόγια» καί τίς ἀνέξοδες παρηγοριές τοῦ «ἀλάθητου»! Οἱ πακτωλοί φυλάσσονται πολύ καλά κρυμμένοι στά ἄδυτα τοῦ «Κράτους τοῦ Θεοῦ» καί τά μόνο ποσά πού «ἐκταμιεύονται» εἶναι γιά τίς ἀποζημιώσεις τῶν χιλιάδων ἀθῴων θυμάτων τῶν ἐγκληματιῶν παιδεραστῶν φραγκοπαπάδων!
Ὁ Σεβ. Ἰταλίας ἐξέφρασε τήν βεβαιότητά του πώς «τό ταξίδι τῶν Καθολικῶν καί τῶν Ὀρθόδοξων πρός τήν πλήρη ἑνότητα βρίσκεται στό σωστό δρόμο ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κινεῖται πρός τήν γραμμή τοῦ τερματισμοῦ». Ἀπό ποῦ συμπεραίνει ὅτι αὐτό τό «ταξίδι» βρίσκεται στό τέρμα του; Μήπως γνωρίζει κάτι ποῦ ἀποκρύπτεται ἀπό τόν πιστό λαό; Μήπως «πρόδωσε» τό «μυστικό», ὅτι σύντομα θά αἰφνιδιαστοῦμε ἀπό τήν «πραγματοποίηση» τῆς «ἕνωσης τῶν ἐκκλησιῶν»; Μήπως οἱ φῆμες γιά τήν ἐπικείμενη «ἕνωση» ἔχουν βάση;
Ἐμεῖς βεβαίως οὐδεμία προϋπόθεση βλέπουμε γιά πλήρη ἑνότητα, δηλαδή γιά κοινό Ποτήριο, μέ τόν ἀμετανόητο Παπισμό, διότι οὐδεμία κακοδοξία ἀπέβαλλε, κανένα σημάδι μετάνοιας δέν ἐκδήλωσε! Ἀντίθετα μάλιστα, περιχαρακώνεται ἔτι περισσότερο στίς πλάνες του, τίς ὁποῖες προβάλλει ὡς «ἀλήθειες» καί ἀπαιτεῖ νά γίνουν δεκτές ἀπό ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο. Ἀποροῦμε λοιπόν, πώς ἐμπλέκει ὁ Σεβ. Ἰταλίας καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό Ὁποῖο καθοδηγεῖ δῆθεν πρός αὐτή τήν κατεύθυνση! Πώς εἶναι δυνατόν ἕνας Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἔχει δώσει φρικτούς ὅρκους κατά τή χειροτονία του, νά διαφυλάσσει ἀπαραχάρακτη τήν μόνη σώζουσα Ὀρθόδοξη Πίστη, νά θεωρεῖ ὡς καθοδήγηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος τήν δαιμονική ἐμμονή τοῦ Παπισμοῦ στίς ἑκατοντάδες κακοδοξίες του!

Ἀκολούθως γίνεται πιό ἀποκαλυπτικός γιά τήν ὑλοποίηση τοῦ πλέον δόλιου τεχνάσματος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: «Πιστεύω ὅτι ὁ στόχος αὐτός ἔχει ἤδη ἐπιτευχθεῖ στό ἐπίπεδο τῶν πιστῶν, καί αὐτό εἶναι πιό σημαντικό ἀπό ὅτι σέ θεσμικό ἐπίπεδο»! Πρόκειται γιά τόν λεγόμενο «λαϊκό οἰκουμενισμό», τόν ὁποῖο προαναφέραμε, δηλαδή τήν πολύ καλά μεθοδευμένη τακτική ἀλώσεως τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, γιά νά «χωνέψει» τίς παπικές κακοδοξίες καί νά μήν ἀντιδράσει ὅταν θά ἀποφασισθεῖ ἡ «ἕνωση τῶν ἐκκλησιῶν»! Αὐτό τό δαιμονικό σχέδιο εἶναι ἀπό τίς πρῶτες προτεραιότητες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐδῶ καί ἕναν αἰῶνα. Οἱ πρωτεργάτες τοῦ κατάλαβαν ὅτι δέν θά ἦταν καθόλου εὔκολο νά ἀποφασίσουν χωρίς τόν ὀρθόδοξο λαό (δέν μιλᾶμε γιά τόν

παπικό λαό, αὐτόν τόν κάνουν ὅτι θέλουν, δέν εἶχε καί δέν ἔχει ποτέ λόγο). Γιά τοῦτο, κληρικοί καί θεολόγοι, θιασῶτες τῆς λεγομένης «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», ἐργάστηκαν δραστήρια νά σχετικοποιήσουν τήν ὀρθόδοξη πίστη στό λαό καί νά ἀμβλύνουν τίς διαφορές μέ τούς αἱρετικούς, κύρια μέ τούς παπικούς.

Ὡς ἐπίλογο ὁ Σεβ. Ἰταλίας εἶπε τά ἐξῆς, τά ὁποῖα κατά τή γνώμη μας, ἀναιροῦν τόν προηγούμενο ἐνθουσιασμό του, γιά τήν «βέβαιη ἐπερχόμενη ἕνωση τῶν ἐκκλησιῶν»: «Ὁ σχετικισμός, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀδράνεια, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ ἰδέα μίας ἐπιφανειακῆς ἑνότητας, μίας διοικητικῆς-θεσμικῆς ἑνότητας, ὁ σεκουλαρισμός, πιθανά γεωπολιτικά παίγνια: ὅλα αὐτά δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τήν ἑνότητα. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θεσμός αὐτοῦ του κόσμου, ἀλλά εἶναι τό θεανθρώπινο μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ»! Εἶναι φανερή ἡ δική του ἀπαισιοδοξία γιά τήν «ἕνωση τῶν ἐκκλησιῶν», διότι ἔχει τουλάχιστον τήν αὐτοσυνειδησία γιά τί εἴδους «ἕνωση» θά γίνει, μία συγκόλληση, μία διοικητική ἑνότητα, ἡ ὁποία θά ἐξυπηρετήσει, ὄχι φυσικά τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά «γεωπολιτικά παίγνια»! Καί τό πλέον ἀντιφατικό ἀπό μέρους του: ὁμολογεῖ ὅτι «ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θεσμός αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλά εἶναι τό θεανθρώπινο μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ» καί ταυτόχρονα ἀποθεώνει τόν Παπισμό, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τήν πιό σαφῆ ἔκφραση τῆς κοσμικότητας, τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς καταδυνάστευσης, πού ἔχει γνωρίσει ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα! Διακρίνουμε ἀβίαστα μία διπολική κατάσταση στό λόγο του!

Κατόπιν αὐτῶν, οἱ ἀπαράδεκτες καί πρωτοφανεῖς δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας κ. Πολυκάρπου μᾶς γεμίζουν μέ θλίψη καί ἀνησυχία. Ἐπαναλαμβάνουμε, πώς ὅταν τίς διαβάσαμε, δέν μπορούσαμε νά πιστέψουμε ὅτι χείλη Ὀρθοδόξου Ἐπισκόπου ἐξεστόμισαν λόγια τά ὁποῖα μόνο ἕνας φανατικός οὐνίτης (παπικός «κληρικός» μέ ἔνδυμα ὀρθοδόξου) θά μποροῦσε νά ξεστομίσει! Πληροφορούμαστε πώς ὁ σκανδαλισμός ὑπῆρξε μεγάλος στούς Ὀρθοδόξους Πιστούς, πού ἔτυχε νά τίς διαβάσουν.
Διερωτώμεθα δέν ἐλέγχεται συνειδησιακῶς ὁ Σεβ. Ἰταλίας ὅταν γνωρίζει ὡς Ὀρθόδοξος Ἱεράρχης ὅτι ὁ Παπισμός ἔχει δολοφονήσει Μάρτυρες καί Ἁγίους της Ἀμωμήτου Πίστεώς μας; Δέν φοβεῖται τό αἷμα τῶν μαρτύρων;Τῶν 13 ὁσιάθλων Πατέρων τῆς Καντάρας τῆς Κύπρου ποῦ τούς ἔκαψαν ζώντας γιατί ἀρνοῦνταν τά ἄζυμα; Τῶν 88 ὁσιάθλων Πατέρων τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τῶν ἐπί Βέκου ὑπό τῶν Λατινοφρόνων καί τῶν Λατίνων καέντων, πνιγέντων καί ἀποκεφαλισθέντων;Τῶν 880.000 Σέρβων Ὀρθοδόξων τῶν δολοφονηθέντων ὑπό τῶν ὀρδῶν τῶν Οὐστάσι μέ τήν ἠθική αὐτουργία τοῦ ἁγιοποιηθέντος, ἀπό τό Βατικανό καί τόν δῆθεν ἅγιο «πάπα Ἰωάννη-Παῦλο τόν Β΄», Καρδινάλιου τοῦ Ζάγκρεμπ Ἀλοϊσίου Στέπινατς, τοῦ καταδικασθέντος ὑπό τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου γιά ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητος; Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Λιθουανοῦ, ἡγουμένου

Μικρορωσίας τοῦ δολοφονηθέντος ὑπό τῶν Πολωνῶν Οὐνιτῶν καί ριφθέντος σέ βόθρο ὅπου ἐπί 17 ἔτη παρέμεινε τό μαρτυρικό του σῶμα ἀδιάφθορο καί εὐωδιάζον καί τόσων ἄλλων!!!;
Δέν φοβεῖται τήν κρίσιν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ποῦ πυρπόλισε τό βράδυ τῆς 12/11/1716 τήν Ἀκρόπολη τῆς Κερκύρας, τιμωρῶν φρικωδῶς τόν Ἐνετό Κυβερνήτη Ἀνδρέα Πιζάνι ποῦ ἐσχεδίαζε τήν πῆξι ἀλταρίου ἐντός του Πανιέρου Ναοῦ Του;

Δέν κατανοεῖ ὅτι ὁ Ἱερός Σπυρίδων δέν αὐτενέργησε ἀλλά κατ'ἐντολήν τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἐτιμώρησε τούς τολμητίες;
Δέν ἀντιλαμβάνονται καί ὁ Σεβ. Ἰταλίας καί ὅλοι οἱ συνοδοιπόροι του στήν «Οἰκουμενική κίνηση» ὅτι ἀμνηστεύοντας τόν Παπισμό ἀποβαίνουν Ἁγιομάχοι καί Θεομάχοι;
Δέν φοβοῦνται τήν κρίσι τοῦ Κυρίου τοῦ Ἀμπελῶνος, «ὡς λόγον ἀποδώσοντες;»
Ἀσφαλῶς δέν «φρίττομε» γιά τήν προσέγγιση μέ τούς ἑτεροδόξους, ἀντιθέτως προσευχόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀδιαλείπτως «ὑπέρ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων» καί τῆς ἐκπληρώσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς προσευχῆς «ἵνα πάντες ἕν ὦσι καθώς ἡμεῖς» ἀλλά ἐν Ἀληθείᾳ πού ἀγαπᾶ ὡς ἡ Τριαδική Θεότης καί ἐν Ἀγάπῃ πού ἀληθεύει.
Διαμαρτυρόμεθα ὅμως ὡς ἐλάχιστοι ἀδελφοί τοῦ αὐτοῦ Κυριακοῦ σώματος, γιά τήν ἀμνήστευση τῆς στρεβλώσεως τῆς ὑπό τοῦ Κυρίου διά τῶν Ἀποστόλων, τῶν Θεοφόρων Πατέρων καί τῶν ἁγίων ἐννέα Οἰκουμενικῶν Συνόδων παραδοθείσης ἀμωμήτου Πίστεως.

Τό σχόλιό μας, δέν ἔχει κανέναν ἄλλο σκοπό, ἀπό τό νά ἐπισημάνει στόν Σεβ. κ. Πολύκαρπο τό μεγάλο ἀτόπημά του, νά ὑπερβεῖ κατά πολύ τά ἐσκαμμένα. Κι ἀκόμα, νά δηλώσουμε τήν ἀπόλυτη προσήλωσή μας στήν Ἁγία Ὀρθόδοξη Πίστη μας, τήν μόνη σώζουσα, τήν ὁποία δέν ἔχουμε τήν παραμικρή διάθεση νά ἀπεμπολήσουμε μέ ὁποιοδήποτε κόστος!

Μέ πολύ ταπείνωση καί ἀγάπη τόν καλοῦμε δημοσίᾳ νά ἀνακαλέσει, ὅπως δημοσίᾳ προέβη στίς δηλώσεις του γιά νά ἠρεμήσει τόν σκανδαλισμένο ὀρθόδοξο λαό καί τό σπουδαιότερο: νά ἐξιλεωθεῖ στό ὄμματα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος δέν σύστησε καί δέν περιποιήθηκε τήν ἁγία Του Ἐκκλησία, «διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28), γιά τήν ἐξυπηρέτηση κοσμικῶν στόχων, ἀλλά γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί αὐτό δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μέ κακοδοξίες καί στρεβλώσεις τῆς Ἀληθείας! Ἡ ἀναγνώριση τοῦ λάθους μας, ἡ μεταμέλειά μας, δέν εἶναι πράξη δειλίας, ἀλλά βασική χριστιανική ἀρετή καί ἡρωισμός! Ἀναμένομε».